

המאשימה:

מדינת ישראל

באמצעות פרקליטות מחוז תל-אביב (מיסוי וכלכלה)
דרך מנחם בגין 154, תל-אביב
טלפון: 073-3736000, פקס: 03-5163093

– נגד –

הנאשמים:

1. בנימין פואד בן-אליעזר

יליד 1936, ת.ז.

2. אברהם נניקשוילי

יליד 1960, ת.ז.

3. רוי מוצפי

יליד 1957, ת.ז.

4. איילת אזולאי

ילידת 1970, ת.ז.

5. יעקב (ג'קי) בן-זקן

יליד 1967, ת.ז.

6. צ'רלי יהודה

יליד 1948, ת.ז.

כתב אישום

חלק כללי

הנאשמים והנפשות הפועלות

1. **בנימין פואד בן-אליעזר** כיהן כנבחר ציבור החל משנות השמונים, כחבר כנסת וכשר בממשלות ישראל. בן-אליעזר כיהן לאורך השנים כשר הבינוי והשיכון, שר התקשורת, שר הביטחון, שר התשתיות הלאומיות, שר התעשייה, המסחר והתעסוקה, סגן ראש הממשלה, ויו"ר הכנסת בפועל (להלן: "בן-אליעזר" או "נאשם 1").

2. בין השנים 2007 – 2014 (להלן: "התקופה הרלוונטית לכתב האישום"), כיהן בן-אליעזר כחבר-כנסת. בין 4.5.2006 לבין 13.3.2009 כיהן בן-אליעזר כשר התשתיות, ובין 31.3.2009 לבין 19.1.2011 כיהן בן-אליעזר כשר התמ"ת. בכל אחד מתפקידיו היה בן-אליעזר עובד הציבור.
3. **איילת אזולאי** עבדה תחת בן-אליעזר בתפקידיו השונים החל משנת 1992 – כמוזכירה, כעוזרת, כמנהלת לשכה וכיועצת פרלמנטרית (להלן: "אזולאי" או "נאשמת 4"). בכל אחד מתפקידיה היתה אזולאי עובדת הציבור. במהלך התקופה הרלוונטית לכתב האישום היתה אזולאי יד ימינו ובת בריתו של בן-אליעזר, קידמה את האינטרסים שלו, ובמקביל את שלה, ופעלה כזרועו הארוכה.
4. **אברהם נניקשוילי** הוא איש עסקים העוסק בתחומי האנרגיה והנדל"ן, בישראל ובחו"ל (להלן: "נניקשוילי" או "נאשם 2").
5. **ג'קי בן-זקן** הוא איש עסקים העוסק בתחומי האנרגיה והנדל"ן, בישראל ובחו"ל (להלן: "בן-זקן" או "נאשם 5"). בשנות התשעים היה בן-זקן פעיל של בן-אליעזר במפלגת העבודה. ברבות השנים, ועם הפיכתו של בן-זקן לאיש עסקים, הפכו הקשרים בין בן-זקן לבין בן-אליעזר לקשרים אינטרסנטיים. בן-זקן הקפיד לשמור על קשרים גם עם אזולאי, אותה הכיר מימיו כפעיל פוליטי.
6. נניקשוילי ובן-זקן היו שותפים בשורה של חברות בישראל, בהן חברת מנופים פיננסים לישראל בע"מ (להלן: "מנופים"), וחברת שמן משאבי נפט וגז בע"מ (להלן: "שמן").
7. כפי שיפורט באישום הראשון, ההיכרות בין נניקשוילי ובין בן-אליעזר החלה כקשר רשמי והתפתחה לידידות המשולבת באינטרסים כלכליים הדדיים. נניקשוילי ובן-אליעזר הכירו במהלך כהונתו של בן-אליעזר כשר התשתיות, על רקע ניסיונותיו של בן-אליעזר לרכוש גז עבור מדינת ישראל. את ההיכרות ביניהם ערך בן-זקן. בתחילת היכרותם עמדו בן-אליעזר ונניקשוילי על פוטנציאל ההתעשרות הגלום איש ברעהו. בן-אליעזר הבין כי יוכל להפיק רווח חומרי מקשריו עם נניקשוילי, בעוד שנניקשוילי זיהה את יכולתו של בן-אליעזר שיהיה כשר בכיר ובתפקידים בעלי השפעה במשק הישראלי, להשתמש בסמכותו ובהשפעתו במסגרת תפקידיו הציבוריים כדי לסייע לנניקשוילי בקידום עסקיו.
8. כפי שיפורט באישום הראשון, בן-אליעזר ואזולאי פעלו לטובת קבלת החלטות המיטיבות עם חברת שמן שבעלות נניקשוילי ובן-זקן. בן-אליעזר לקח שוחד תמורת פעולתו, ואזולאי פעלה בצוותא חדא עם בן-זקן במעשה מרמה והפרת אמונים.
9. **רוי מוצפי** הוא איש עסקים העוסק בתחומי הנדל"ן והטקסטיל, בישראל ובחו"ל (להלן: "מוצפי" או "נאשם 3").
10. **חיים יחזקאל** הוא איש עסקים תושב ארה"ב, קרוב משפחתו של מוצפי ושותפו העסקי (להלן: "יחזקאל").
11. מוצפי, בן-אליעזר ויחזקאל הכירו בתחילת שנות ה-80 בניו-יורק, בתחילת כהונתו של בן-אליעזר כנבחר ציבור. במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, בן-אליעזר ביקש ממוצפי שידאג לתעסוקה בארה"ב לבנו, אופיר בן-אליעזר (להלן: "אופיר"). מוצפי דאג לצרכיו של אופיר בארה"ב, והעסיק אותו כשכיר בעסקיו המשותפים עם יחזקאל בארה"ב.
12. כפי שיפורט באישום השני, בין מוצפי ובין בן-אליעזר נרקמה מערכת יחסים של חברות ואינטרס, במסגרתה פעל בן-אליעזר לטובת חברה בבעלות מוצפי, ובבוא היום דרש ממנו סך של 2 מיליון ש"ח.

13. בתקופה הרלוונטית לכתב האישום היה בן-אליעזר, במסגרת תפקידיו, בעל יכולת השפעה, בין במישרין ובין בעקיפין, על קידום ושמירה של האינטרסים הכלכליים של אנשי העסקים הנאשמים מוצפי, נניקשוילי ובן-זקן, שהיו מודעים לכך ופעלו לנצל יכולת השפעה זו לטובתם.
14. במהלך התקופה הרלוונטית לכתב האישום, ניצל בן-אליעזר את תפקידו ומעמדו הציבורי לשם לקיחת שוחד בסך 2,250,000 ₪ מאנשי העסקים הנאשמים מוצפי ונניקשוילי, בעד פעולות הקשורות בתפקידו, לקידום עסקיהם, מיזמיהם ומטרותיהם האישיות והעסקיות. בכספי השוחד שקיבל מהם, רכש בן-אליעזר, בין היתר, נכסי נדל"ן.
15. כפי שיפורט באישום הראשון, בן-אליעזר לקח מנניקשוילי שוחד בסך 1,490,000 ש"ח (400,000 דולר), בעד פעולות הקשורות בתפקידו.
16. כפי שיפורט באישום השני, בן-אליעזר לקח ממוצפי שוחד בסך 760,000 ש"ח ודרש ממנו שוחד נוסף בסך של בין 1,200,000 ש"ח לבין 1,300,000 ש"ח, בעד פעולות הקשורות בתפקידו.
17. **צ'רלי יהודה** הוא בנקאי לשעבר, ומכר ותיק של בן-אליעזר, אותו הכיר באמצעות מוצפי (להלן: "צ'רלי בן-יהודה" או "נאשם 6").
18. בן-אליעזר ניהל פעילות כספית חריגה בחשבונות הבנק שלו ושל בני משפחתו, בכספות שהחזיק בבנק ובביתו. כפי שיפורט באישום השלישי, בן-אליעזר המיר מאות אלפי דולרים באמצעות מכרו, צ'רלי יהודה, חלקם ללא דיווח ותוך נקיטת פעולות הסוואה.
19. כפי שיפורט באישום הרביעי, בן-אליעזר הציג מצג שווא בהצהרות ההון שהגיש לכנסת כשנמנע במתכוון מאזכור הון, נכסים התחייבויות וחובות שלו ושל בני משפחתו ולא הצהיר על שינויים משמעותיים שחלו בהצהרות ההון שלו.
20. כפי שיפורט באישום החמישי, בן-אליעזר לא הגיש דוחות לרשות המסים, לא הודיע לפקיד שומה על מקורות הכנסה נוספים שנצמחו לו, והעלים הכנסות שנצמחו לו מכספי השוחד וממקורות נוספים.
21. החקירה הפלילית בתיק זה נפתחה ביום 6.6.2014 (להלן: "מועד פתיחת החקירה").

עובדות החלק הכללי הן חלק בלתי נפרד מכתב האישום.

אישום ראשון – שוחד, מרמה והפרת אמונים והלבנת הון

נאשמים 1, 2, 4 ו-5 (בן-אליעזר, נניקשוילי, אזולאי ובן-זקן)

א. רקע עובדתי

מערכת הקשרים בין הנאשמים

1. כאמור בחלק הכללי, נאשם 5, שותפו של נאשם 2, ומי שהיה אחראי על ההיכרות בין נאשמים 1 ו-2, הקפיד לשמור על קשרים עם נאשמים 1 ו-2.
2. כאמור בחלק הכללי, נאשמים 1 ו-2 הכירו במהלך כהונתו של נאשם 1 כשר התשתיות, במסגרת תפקידו לייבא גז למדינת ישראל. נאשם 2 היה איש עסקים בתחום האנרגיה, והחזיק בקשרים ענפים עם חברות שונות בחו"ל בתחום זה. בתחילת היכרותם, נאשם 2 פעל כדי לסייע בידי נאשם 1 לקיים מגעים ופגישות עם חברות מתחום הנפט והגז ברוסיה ובאזרבייג'ן.
3. אחת החברות אותן קישר נאשם 2 לנאשם 1 הייתה חברת הגז והנפט הרוסית, גזפרום. החיבור שערך נאשם 2 בין נאשם 1 לבין גזפרום הניב משא ומתן לרכישה והובלה של גז לישראל. בסופו של יום מדינת ישראל החליטה שלא לייבא גז והסכם כאמור לא נכרת.
4. כריתת הסכם בין ישראל לחברות אליהן קישר נאשם 2 את נאשם 1 עשויה היתה להניב רווח כספי משמעותי לחברת מנופים, על פי תוכניתו של נאשם 2 לספק שירותים נלווים להסכם באמצעות חברת מנופים. באותה עת מנופים הייתה חברה ציבורית שניירות הערך שלה נסחרו בבורסה לניירות ערך בתל אביב, ושעיקר עיסוקה היה בהשקעות בתחום הנדל"ן, ולא בתחום האנרגיה.
5. נאשמים 2 ו-5 סייעו לקידום עסקיו של בנו של נאשם 1, יריב בן-אליעזר (להלן: "יריב"): במהלך שנת 2009, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, פנה יריב לנאשמים 2 ו-5, בבקשה שיסייעו לו להיכנס לשותפות בעסק עצמאי. נאשם 2 נענה לבקשת יריב לקבל ממנו הלוואה בסך הנע בין 200,000 ש"ח ל- 300,000 ש"ח, לצורך השקעה בזיכיון. לא ידוע מה עלה בגורל הלוואה זו. כמו כן, נאשם 5 דאג לצרף את יריב כשותף בזיכיון של בית הקפה "גרג" בקניון ארנה בהרצליה, שהיה באותה עת בבעלות נאשמים 2 ו-5, באמצעות חברת מנופים.

רישיון קידוח "מד אשדוד"

6. החל ממועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, נאשמים 2 ו-5 פעלו במקביל מול הנאשמים 1 ו-4 על מנת שיפעלו לטובת חברת שמן שבעלותם.
7. נאשם 2 נתן שוחד ונאשם 1 לקח שוחד בעד פעולות הקשורות בתפקידו של נאשם 1, בין היתר, ברישיון הקידוח "מד אשדוד", וביודעם כי במהלך הרגיל של עסקיו של נאשם 2, הוא נזקק ועתיד להיזקק לפעולות הקשורות בתפקידו של נאשם 1.
8. כפי שיפורט להלן, נאשמים 4 ו-5 פעלו בצוותא חדא בביצוע הפרת אמונים.
9. כאמור בחלק הכללי, בתקופה שבין 04.5.2006 – 13.3.2009 כיהן נאשם 1 כשר התשתיות; החל מיום 31.03.2009 ועד ליום 19.1.2011 כיהן נאשם 1 כשר התמ"ת. נאשמת 4 כיהנה כמנהלת לשכתו של נאשם 1 בשני המשרדים.
10. גם לאחר שנאשם 1 סיים את כהונתו כשר התשתיות ועבר לכהן כשר במשרד התמ"ת, ונאשמת 4

- עברה יחד עמו, נותר בידי נאשם 1 כוח ההשפעה על עובדי משרד התשתיות, חברי מועצת הנפט, וכן בקרב גוף פרטי, והוא עשה שימוש בכוחו זה, הן בעצמו והן באמצעות נאשמת 4, על מנת שיתקבלו החלטות המטיבות עם חברת שמן.
11. כפי שיפורט להלן, החל ממועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, נאשם 5 רתם את נאשמת 4 לפעול יחד עמו בביצוע שורה של פעולות המהוות הפרת כללים החלים על עובדת הציבור, שימוש וניצול לרעה של מידע פנימי שהגיע אל נאשמת 4 בשל היותה עובדת ציבור. בכך גרם נאשם 5 לנאשמת 4 לפעול בניגוד עניינים ולסטות מן השורה, והכל לשם קידום ענייניה של שמן.
12. בהתאם לחוק הנפט, תשי"ב-1952 (להלן: "חוק הנפט"), נאשם 1 היה ממונה בתוקף תפקידו כשר התשתיות, על מועצת הנפט, מועצה מייעצת בת חמישה עשר חברים (להלן: "המועצה"). בראש המועצה עמד הממונה על ענייני הנפט, יעקב מימרן (להלן: "מימרן").
13. המועצה ממליצה, מייעצת ומאשרת לשר ולממונה על ענייני הנפט, בין היתר, בנושאי הענקת היתרים, רישיונות וחזקות לחיפוש נפט וגז טבעי ולהפקתם, ובהעברת זכויות בין זכיינים ושעבודים של זכויות נפט.
14. המועצה מגבשת את המלצותיה לפי קריטריונים שונים, כגון ניסיון בניהול וביצוע פרויקטים בתחומי החיפוש וההפקה של נפט או גז, ויכולת כלכלית.
15. ביום 8.2.2010 החליטה המועצה להעניק לקבוצה בשם ACC רישיון קידוח נפט באתר הקידוח "מד אשדוד" (להלן: "הרישיון"). בראש קבוצת ACC עמד באותה עת חיים ליבוביץ', ושותפיו לקבוצה היו הנאשמים נאשמים 2 ו-5.
16. נאשמים 2 ו-5 ביקשו להעביר את זכויותיה של ACC ברישיון מחברת ACC לחברת שמן.
17. נאשם 1 הפעיל את קשריו לטובת נאשמים 2 ו-5, מול גוף פרטי בקרבו הייתה לו השפעה מתוקף תפקידו, על מנת לשפר את סיכוייה של שמן לעמוד בתנאים להעברת הזכויות ברישיון, ביחד עם נאשמת 4, כמפורט להלן:
- א. אחד התנאים לקבלת הרישיון היה יכולת מקצועית מוכחת לקידוח נפט. לצורך כך ביקשה שמן להתקשר עם חברת נובל אנרג'י, חברת אנרגיה בינלאומית המתמחה בחיפוש, בקידוח, בפיתוח ובהפקת גז טבעי ונפט גולמי ברחבי העולם.
- ב. עובר ליום 1.12.2010, נאשם 1 פנה אל יועץ התקשורת של נובל אנרג'י, אלי קמיר (להלן: "קמיר") באמצעות נאשמת 4, על מנת שיקדם פגישה בין אנשי שמן למנכ"ל נובל אנרג'י העולמית.
- ג. בעקבות פנייתם של נאשמים 1 ו-4, ביום 6.12.2010 נערכה פגישה בין אנשי שמן לאנשי נובל אנרג'י, בהשתתפות מנכ"ל נובל אנרג'י ישראל, ולאחריה התנהל משא ומתן בין שמן לנובל אנרג'י, אשר לא הבשיל להתקשרות ביניהן.
- ד. בסופו של יום ACC עמדה בתנאי היכולת המקצועית המוכחת לקידוח נפט לאחר שעלה בידו של נאשם 2 לרקום עסקה עם חברה אחרת, בשם CDC.
18. במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, בזמן שנאשם 1 כיהן כשר התמ"ת, הוא שוחח עם מימרן, וביקש ממנו לקבל החלטות המיטיבות עם שמן. גם נאשמת 4 פנתה למימרן בפניות דומות, חוזרות ונשנות.
19. בהתאם לשאיפתו של נאשם 1 לקדם את ענייניה של שמן, נאשם 5 פעל יחד עם נאשמת 4 בביצוע שורה של פעולות המהוות הפרת כללים החלים על עובדת הציבור, ניצול לרעה ושימוש במידע

פנימי שהגיע אליה בשל היותה עובדת ציבור תוך פעולה בניגוד עניינים וסטייה מן השורה, והכל לשם קידום ענייניה של שמן, כדלקמן:

א. ביום 14.2.2011 ביקש נאשם 5 מנאשמת 4 לקשר בינו לבין חשב משרד התשתיות דוד ביטון, על מנת לקבל ממנו מידע על הנעשה במועצת הנפט לקראת קיום ישיבה בעניינה של שמן, ולהפעיל עליו לחץ.

ב. ביום 16.3.2011 התקיימה ישיבת מועצה, במהלכה דנו חברי המועצה בבקשת ACC להעביר את זכויותיה ברישיון לחברת שמן (להלן: "הישיבה").

ג. לבקשת נאשם 5, לכל אורך הישיבה, עמדה נאשמת 4 בקשר שוטף עם דוד ביטון, חשב משרד התשתיות אשר מונה לתפקידו זה בזמן כהונתו של נאשם 1 כשר התשתיות, וקיבלה ממנו מידע על עמדת חברי המועצה בזמן אמת.

ד. נאשמת 4 העבירה לנאשם 5 את המידע שהודלף לה כאמור לעיל, וכן מידע שקיבלה כתוצאה מפניותיה אל חברי מועצה לאחר הישיבה, אליהם פנתה כמנהלת לשכתו של נאשם 1.

ה. בתום הדיון ביום 16.3.2011, המועצה דחתה את בקשת ACC להעביר את הזכויות ברישיון הקידוח לשמן בנימוק של היעדר יכולת כלכלית מוכחת של שמן.

20. נאשם 5 קיבל מנאשמת 4 מידע שלא פורסם לציבור על עמדתם של חברי המועצה, והחל לפעול בכל ערוץ אפשרי – הן באמצעות פניית באי כוחו במכתבים לחברי המועצה, הן על ידי הנעת נאשמת 4 לפעולה מול חברי המועצה והן על ידי הפעלת לחץ פסול בעצמו על חלק מחברי המועצה, והכל על מנת שתתקבל החלטה בעד העברת זכויות רישיון הקידוח מחברת ACC לשמן, כדלקמן:

א. בסיום ישיבת המועצה ביום 16.3.2011 פנה נאשם 5 אל חבר המועצה, יוסי מצה (להלן: "מצה"), ולחץ עליו על מנת שייפגש עימו באותו יום וביום למחרת, במקומות ובזמנים חריגים, כדי שישנה את עמדתו ויצביע בעד העברת הזכויות ברישיון הקידוח מ-ACC לשמן.

ב. ביום 18.3.2011 שלח מצה מכתב לרון נחמן, יו"ר מועצת הנפט, בו הוא מודיע לו כי בעקבות מסמכים שקיבל לאחר ישיבת מועצת הנפט, הוא מבקש לשנות את הצבעתו וכי כעת הוא בעד העברת הזכויות ברישיון הקידוח מ-ACC לשמן.

ג. ביום 19.3.2011 הודיעה עו"ד לירון מזרחי לחברי המועצה באמצעות דוא"ל כי היא משנה את עמדתה מישיבת המועצה שהתקיימה ב-16.3.2011, וכי היא מבקשת לאשר את העברת הזכויות ברישיון הקידוח מ-ACC לשמן. דוא"ל זה שורשר באופן מידי מנאשמת 4 לנאשם 5 ומנאשם 5 לנאשם 2.

ד. ביום 29.3.2011 הופץ לחברי מועצת הנפט מכתב חריג מאת יו"ר המועצה, המבהיר כי למרות פנייתם של חברי מועצה לאחר הדיון שהתקיים ביום 16.3.2011 וקבלת הודעות מחלקם, לפיהן הם מבקשים לשנות את הצבעתם בנושא העברת זכויות ברישיון, לא ניתן לשנות החלטות לאחר שכבר הצביעו עליהן ולאחר שהדיון הסתיים. עוד צוין במכתב כי על פי חוק הנפט אין לפרסם דבר מדיוני המועצה או כל חומר שנמסר לה, אלא בידי יו"ר המועצה. הערה ברוח זו צוינה גם בפרוטוקול ישיבת מועצת הנפט מיום 16.3.2011, אשר פורסם מס' שבועות לאחר מועד קיום הישיבה.

ה. ביום 6.4.2011 פנה רוה"ח של מועצת הנפט, שמעון כהן, אל מימרון ואל יועמ"ש משרד

התשתיות, דרורה ליפשיץ, באמצעות דוא"ל, בו הוא תיאר בפניהם כי נאשם 5 פנה אליו פניות בעלות אופי מאיים, הן ביום הדיון במועצה ב-16.3.2011 והן לאחר דחיית הבקשה, וביקש מהם להגן עליו מפני פניותיו המאיימות של נאשם 5.

21. ביום 19.6.2011 הגישה ACC בשנית בקשה זהה להעביר את זכויותיה ברישיון לחברת שמן, וביום 12.7.2011, מועצת הנפט, אשר התכנסה בהרכב משתתפים אחר, קבעה ברוב קולות כי היא ממליצה לאשר את הבקשה השנייה להעברת הזכויות ברישיון מ-ACC לשמן.

22. קבלת הרישיון הייתה בעלת פוטנציאל כלכלי עצום לחברת מנופים, שהחזיקה באותה עת ב-25% ממניות חברת שמן. נאשמים 2 ו-5 היו בתקופה הרלוונטית בעלי השליטה בשתי החברות.

לקיחת ומתן שוחד - 1,490,000 ש"ח (400,000 דולר)

23. בשנת 2011, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, עובר ליום 25.9.2011 פנה נאשם 1 לנאשם 2 וביקש ממנו סכום כסף בסך 400,000 דולר (1,490,000 ש"ח). נאשם 2 נענה לבקשתו.

24. במטרה להסוות את היות המתת שוחד, ביום 25.9.2011 חתמו נאשמים 1 ו-2 על הסכם הנחזה להיות הסכם הלוואה ביניהם (להלן: "הסכם הלוואה"), בקשר לרכישת נכס מקרקעין – מגרש הידוע כגוש... חלקה... ברח'... בנס ציונה (להלן: "המגרש בנס ציונה" או "המגרש").

25. עפ"י הסכם הלוואה, נאשם 2 יעמיד לנאשם 1 הלוואה בסך 400,000 דולר, בכפוף וכנגד קבלת התחייבות על רישום הערת אזהרה לטובת נאשם 2 על המגרש בנס ציונה.

עוד עפ"י הסכם הלוואה, שיעור הריבית שתישא ההלוואה יעמוד על 0%. מועד פירעון ההלוואה נקבע ל-6 חודשים מיום ההסכם או עד למכירתו של המגרש, לפי המוקדם.

26. נאשם 2 העביר את המתת לנאשם 1, באמצעות העברה בנקאית בסך 400,000 דולר (1,490,000 ש"ח), אותה ביצע ביום 26.9.2011 מחשבון על שמו בבנק UNION BANCAIRE PRIVEE בשוויץ שמספרו... לחשבונו של נאשם 1 בבנק דיסקונט שמספרו....

27. בפועל, במועד חתימת הסכם הלוואה, המגרש בנס ציונה כבר נרכש.

28. בניגוד לתנאי הסכם הלוואה, נאשם 1 לא רשם הערת אזהרה לטובת נאשם 2.

29. בניגוד לתנאי הסכם הלוואה, ועל אף שמדובר בסכום גבוה ביותר, נאשם 1 לא החזיר לנאשם 2 את סכום הכסף שקיבל ממנו במועדי הפירעון הקבועים בהסכם הלוואה, ונאשם 2 לא דרש את פירעון החוב במועדי הפירעון הקבועים בהסכם הלוואה, ולא עד מועד פתיחת החקירה.

30. הסכם הלוואה שנחתם על ידי נאשמים 1 ו-2 נועד לאפשר לנאשם 1 להסביר בפני הרשויות בישראל את קבלת כספי השוחד, ככל שיעלה הצורך. עד למועד פתיחת החקירה נאשם 1 לא הציג את הסכם הלוואה לאיש.

31. מנגנון הלוואה שלא נגבתה, אשר במסגרתה יכול היה, לכאורה, נאשם 2 לבקש מנאשם 1 את החזר הכספים בכל עת, יצרה תלות של נאשם 1 בנאשם 2, ושימרה את מערכת יחסי השוחד ביניהם לתקופה בלתי קצובה.

עדות בערעור מס הכנסה של נאשם 2

32. ביום 21.12.2011 הוציא פקיד שומה אשקלון צו שומה לנאשם 2, בו הוא קבע כי נאשם 2 הוא תושב ישראל, ועל כן הוא חייב בתשלום מס הכנסה לרשות המסים. פקיד השומה הוציא לנאשם 2 את הצו לאחר דיוני השגה שנניקשוילי קיים בפניו החל משנת 2009.

33. ביום 4.1.2012 הגיש נאשם 2 לבית המשפט המחוזי בבאר שבע בקשה להארכת מועד לערעור על החלטת פקיד השומה, וביום 24.12.12 הגיש נאשם 2 ערעור נגד פקיד השומה, בפני בית המשפט המחוזי בבאר שבע, בו טען כי הוא אינו תושב ישראל, ועל כן הוא לא חייב בה במס.
34. במסגרת יחסי התן וקח שהתקיימו בין נאשמים 1 ו-2, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, ביקש נאשם 2 מנאשם 1 שיעיד מטעמו בהליך הערעור שניהל נגד פקיד השומה, על מנת לתמוך בטענתו כי מרכז חייו אינו בישראל, מתוך ציפייה שלמעמדו הציבורי של נאשם 1 תהיה השפעה על קבלת טענתו לפיה מרכז חייו אינו בישראל. משמעות קבלת ערעורו של נאשם 2 הייתה חסכון תשלום מס בהיקפים אדירים.
35. ביום 24.10.2013 חתם נאשם 1 על תצהיר בו העיד כי הכיר את נאשם 2 במסגרת תפקידו כשר התשתיות, כי הוא מצוי עמו בקשרי ידידות וכי למיטב ידיעתו והיכרותו עם נאשם 2, מרכז חייו של האחרון אינו בישראל. התצהיר הוגש לבית המשפט מטעמו של נאשם 2, וביום 20.01.2014 הגיע נאשם 1 להעיד בבית המשפט מטעמו של נאשם 2 על תוכן התצהיר. הן בתצהיר שהגיש לטובת נאשם 2 והן בעדותו בבית המשפט, רתם נאשם 1 את מלוא משקל מעמדו הציבורי לצורך תמיכה בטענת נאשם 2 בדבר תושבותו.
36. על מנת לחזק את טענתו המרכזית של נאשם 2 בהליך, נאשם 1 הצהיר כי הכיר את נאשם 2 במוסקבה, על אף שהכירו בישראל.
37. בעדותו בבית המשפט נשאל נאשם 1 האם מעבר לסיוע שהעניק לו נאשם 2 בקיום מגעים ופגישות עם חברות מתחום הנפט והגז, קיבל ממנו עזרה נוספת. נאשם 1 השיב בשלילה, ולא ציין שקיבל מנאשם 2 1,490,000 ש"ח כמתואר לעיל.
38. ביום 28.1.2015 דחה בית המשפט המחוזי בבאר שבע את ערעורו של נניקשוילי, וקבע כי בהתאם להוראות פקודת מס הכנסה, נאשם 2 הוא תושב ישראל.

במעשיהם המתוארים לעיל:

39. נאשם 1 לקח את הסך של 1,490,000 ש"ח, ביודעו כי הוא לוקח שוחד כעובד ציבור בעד פעולות הקשורות בתפקידיו.
40. נאשם 2 נתן לנאשם 1 את הסך של 1,490,000 ש"ח, ביודעו כי הוא נותן שוחד לעובד ציבור בעד פעולות הקשורות בתפקידיו.
41. ביצירת מנגנון ההלוואה, שנועד להסתיר את היותם של ה-1,490,000 ש"ח כספי שוחד, עשו נאשמים 1 ו-2 פעולה ברכוש אסור כהגדרתו בחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000, במטרה להסתיר או להסוות את מקורו, את זהות בעלי הזכויות בו, את מיקומו, את תנועותיו או עשיית פעולה בו.
42. במתן העדות בהליך המס של נאשם 2 כמתואר לעיל, נאשם 1, עובד הציבור, עשה במילוי תפקידו מעשה מרמה והפרת אמונים הפוגע בציבור.
43. בביצוע שורת פעולות המהוות הפרת כללים החלים על עובדת הציבור, שימוש וניצול לרעה של מידע פנימי שהגיע אליה במסגרת תפקידה כעובדת ציבור, נאשמים 4 ו-5 ביצעו בצוותא חדא מעשה הפרת אמונים הפוגע בציבור פגיעה מהותית בכל אחד מן הערכים הבאים: טוהר המידות של עובדי הציבור, אמון הציבור בעובדי הציבור, ותקינות פעולת המנהל.

ב. הוראות החיקוק על פיהן מואשמים הנאשמים

נאשם 1 :

- א. **לקיחת שוחד** – עבירה לפי סעיף 290 לחוק העונשין [נוסח חדש], התשל"ז – 1977 (להלן: חוק העונשין).
- ב. **איסור הלבנת הון** – עבירה לפי סעיף 3(א) לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: חוק איסור הלבנת הון).
- ג. **מרמה והפרת אמונים** - עבירה לפי סעיף 284 לחוק העונשין.

נאשם 2 :

- א. **מתן שוחד** – עבירה לפי סעיף 291 לחוק העונשין.
- ב. **איסור הלבנת הון** – עבירה לפי סעיף 3(א) לחוק איסור הלבנת הון.

נאשמת 4 :

מרמה והפרת אמונים – עבירה לפי סעיף 284 לחוק העונשין.

נאשם 5 :

מרמה והפרת אמונים – עבירה לפי סעיף 284 יחד עם סעיף 29 וסעיף 34 לחוק העונשין

אישום שני – שוחד והלבנת הון

נאשמים 1 ו-3 (בן-אליעזר ומוצפי)

א. העובדות

1. חברת בי אנד אי בע"מ היא חברה ישראלית שהוקמה ב-1983 ועסקה בכימיקלים לטקסטיל (להלן: "החברה"). בתקופה הרלוונטית לאישום זה החזיק נאשם 3 ב-25% ממניות החברה, ושותפיו לחברה, אורי (פואד) מוצפי ויעוז איסקין החזיקו ב-37.5% ממניות החברה כל אחד.
2. מקור הכנסתה העיקרי של החברה היה במכירת סחורות למצרים. לצורך מכירת הסחורות למצרים החברה הייתה זקוקה לאשרות כניסה למצרים עבור עובדיה (להלן: "האשרות"). במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, מצרים החלה לדחות את בקשות החברה לאשרות.
3. באחד מימי השישי ב-2007, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, הגיע נאשם 3 יחד עם שותפיו ללשכתו של נאשם 1, שכיהן באותה עת כשר התשתיות, וביקש ממנו להפעיל את השפעתו בקרב הממשל המצרי לשם קבלת האשרות לעובדי החברה.
4. לאחר הפגישה בלשכתו של נאשם 1, ולבקשת נאשם 3, פנה נאשם 1 לקונסול מצרים בתל אביב מספר פעמים. בעקבות פניותיו של נאשם 1, חידש קונסול מצרים את מתן האשרות לעובדי החברה באופן מיידי, וכל אימת שהיה בכך צורך, עד לפרוץ המהפכה המצרית בינואר 2011.
5. פעולותיו של נאשם 1 למתן אשרות לעובדי החברה של נאשם 3 לא זאת בלבד שהטיבו עם החברה באופן משמעותי מבחינה כלכלית, אלא שאף הצילו את החברה של נאשם 3, שגלגלה מחזורים של מיליוני ש"ח בשנה, מקריסה.
6. נאשם 1 דרש וקיבל כספי שוחד מנאשם 3 ונאשם 3 נתן לנאשם 1 כספי שוחד כפי שיפורט להלן, ביודעם כי כאשר נאשם 3 פנה אל נאשם 1 בעבר לקבלת טובות הנאה הקשורות בתפקידיו, נאשם 1 נענה לו, וביודעם כי במהלך הרגיל של עסקיו של נאשם 3, הוא נזקק ועתיד להיזקק לפעולות הקשורות בתפקידיו של נאשם 1.

לקיחת ומתן שוחד - 260,000 ש"ח לרכישת המגרש בנס ציונה

7. במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה החליט נאשם 1 לרכוש נכס מקרקעין בו תכנן כי יגור יחד עם בנו יריב ורעייתו עירית.
8. ביום 12.7.2011 חתמו יריב ועירית על החוזה לרכישת המגרש בנס ציונה בסך כולל של 1,550,000 ש"ח, על אף שרכישת הנכס מומנה על ידי נאשם 1.
9. לבקשת נאשם 1, העביר נאשם 3 סך של 260,000 ש"ח מחשבונו בבנק איגוד שמספרו... על-שמו ועל שם נאוה מוצפי, לחשבונו של עו"ד ליפשיץ – כונס הנכסים שייצג את חב' עמית גל, ממנה נרכש המגרש בנס ציונה, כדלקמן:
 - א. העברה בנקאית ע"ס 250,000 ש"ח מיום 21.8.2011.
 - ב. העברה בנקאית ע"ס 10,000 ש"ח מיום 23.8.2011.
10. נאשם 3 נענה לבקשת נאשם 1 והעביר את הכספים כמפורט משום שחש מחויב לנאשם 1 בשל פעולותיו בעד החברה בעבר, וכן על מנת ש נאשם 1 יטה לו משוא פנים בדרך כלל.
11. ביום 30.9.2012 נמכר המגרש בנס ציונה תמורת 1,580,000 ש"ח. הכספים שהתקבלו ממכירת

- המגרש הועברו ל נאשם 1, ולא ליריב ועירית, שהיו רשומים כבעלי המגרש.
12. נכון למועד תחילת החקירה, נאשם 1 לא השיב את הכספים לנאשם מוצפי.

לקיחת ומתן שוחד – 500,000 ש"ח לרכישת הבית ביפו

13. ביום 24.11.2011 התקשר נאשם 1 בחוזה לרכישת בית ברח'.... ביפו (להלן: "הבית ביפו") מחב' כ.ד.א.י אלמוג בע"מ. נאשם 1 רכש את הבית ביפו ב-7 תשלומים בסך 8,450,556 ש"ח.
14. בהתאם לחוזה רכישת הבית ביפו, היה על נאשם 1 לשלם ביום 24.1.12 תשלום בסך 1,700,000 ש"ח.
15. עובר ליום 22.1.2012, פנה נאשם 1 לנאשם 3, וביקש ממנו סך של חצי מיליון ש"ח לצורך מימון רכישת הבית ביפו. נאשם 3 נענה לבקשת נאשם 1 שהוצגה כהלוואה, על אף שמדובר בסכום גבוה ביותר, מבלי שסוכם על ריבית כלשהי, ללא ערבים, ומבלי שסוכם על מועד להשבת הסכום.
16. נאשם 3, שחש מחויב לנאשם 1 בשל פעולותיו בעד החברה בעבר, וכן על מנת שנאשם 1 יטה לו משוא פנים בדרך כלל, ולאחר שנאשם 1 חזר וביקש ממנו את הכספים, העביר לנאשם 1 את חצי מיליון השקלים, באמצעות צ'ק מיום 22.1.2012 על סך 500,000 ש"ח שנמשך מחשבון בנק איגוד שמספרו... על שמו ועל שם אשתו, נאוה מוצפי לפקודת נאשם 1. נאשם 1 הפקיד את הצ'ק בחשבונו האישי, שמספרו....
17. נכון למועד תחילת החקירה, נאשם 1 לא החזיר לנאשם 3 את הכספים.

דרישת שוחד – בין 1,200,000 ל- 1,300,000 ש"ח נוספים לרכישת הבית ביפו

18. ימים אחדים לאחר יום 22.1.12, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, פנה נאשם 1 לנאשם 3 פעם נוספת וביקש ממנו סכום כסף נוסף בסך הנע בין 1,200,000 ל- 1,300,000 ש"ח.
19. נאשם 1 הפעיל על נאשם 3 לחצים על מנת שיעביר לו את הכסף, בין אם ממקורותיו הוא ובין אם ממקורות אחרים.
20. בעקבות לחציו של נאשם 1, נאשם 3 פנה למכרם המשותף, יהודה צדיק, וביקש את הסכום האמור עבור נאשם 1.
21. יהודה צדיק סירב להעביר כסף ישירות לנאשם 1, אלא לנאשם 3 בלבד, ומסר לנאשם 3 צ'ק בסך הנע בין 1,200,000 ל- 1,300,000, לפקודת נאשם 3.
22. נאשם 3 החזיק בצ'ק מספר ימים אך לבסוף השיב אותו ליהודה צדיק ולא העבירו לנאשם 1, על אף בקשות חוזרות ונשנות של נאשם 1.

במעשיהם המתוארים לעיל:

23. במעשיו המתוארים לעיל לקח נאשם 1, עובד הציבור, שוחד בסך 760,000 ש"ח בעד פעולה הקשורה בתפקידו.
24. במעשיו המתוארים לעיל דרש נאשם 1 שוחד בסך של בין 1,200,000 ל- 1,300,000 ש"ח בעד פעולה הקשורה בתפקידו, אף שלא נענה.
25. נאשם 3 נתן לנאשם 1 את כספי השוחד בסך 760,000 ש"ח, בודעו כי הם ניתנים לו כעובד ציבור בעד פעולות הקשורות בתפקידו.

26. בהעברת הסך של 260,000 ש"ח בשתי העברות בנקאיות לחשבון כונס הנכסים לרכישת מגרש הרשום על שם יריב ועיריית בן-אליעזר, ולא על שם נאשם 1, עשו נאשמים 1 ו-3 פעולה בכספי השוחד, שהיא פעולה ברכוש אסור כהגדרתו בחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000, במטרה להסתיר או להסוות את מקורו, את זהות בעלי הזכויות בו, את מיקומו, את תנועותיו או עשיית פעולה בו.

ב. הוראות החיקוק על פיהן מואשמים הנאשמים

נאשם 1:

- א. **לקיחת שוחד** – עבירה לפי סעיף 290 **יחד עם סעיף 293** לחוק העונשין.
- ב. **לקיחת שוחד** – עבירה לפי סעיף 290 **יחד עם סעיף 294(א)** לחוק העונשין.
- ג. **איסור הלבנת הון** – עבירה לפי סעיף 3(א) לחוק איסור הלבנת הון.

נאשם 3:

- א. **מתן שוחד** – עבירה לפי סעיף 291 לחוק העונשין.
- ב. **איסור הלבנת הון** – עבירה לפי סעיף 3(א) לחוק איסור הלבנת הון.

אישום שלישי - עבירות הלבנת הון

נאשמים 1 ו-6 (בן-אליעזר וצ'רלי בן-יהודה)

א. העובדות

1. במהלך התקופה שבין 18.1.2011 לבין 17.6.2012 החזיק נאשם 1 סכומי מט"ח במזומן העולים במצטבר לסך 2,142,000 ש"ח.
2. נאשם 1 ביקש לעשות שימוש בכספי המט"ח שהחזיק במזומן לצורך רכישת נכסי נדל"ן, מבלי להפקיד את כספי המזומן בחשבונות הבנק שלו, כדי שלא להזדהות כמי שמחזיק ברשותו סכומים גבוהים של מזומן.
3. לצורך כך, פנה נאשם 1 מספר פעמים לנאשם 6, וביקש ממנו לבצע עבורו שירותי המרה (להלן: "הפעולות ברכוש"), ולהזדהות כמבקש השירות במטרה לגרום לזיהוי ודיווח לא נכון.

פריטת מט"ח בשווי 200,000 ש"ח

4. ביום 18.1.2011 או בסמוך לכך, נאשם 1 פנה לנאשם 6 וביקש ממנו להמיר סך של 56,980 דולר שהחזיק במזומן, לשקלים.
5. נאשם 1 ביקש מנאשם 6 להזדהות כמבקש שירותי המרה, במטרה לגרום לזיהוי ודיווח לא נכון.
6. ביום 18.1.2011 המיר נאשם 6 את הסך האמור שמסר לו נאשם 1, בציינגי הילה פיננסים ברח' ז'בוטינסקי 108 בתל אביב, תוך שהזדהה כמבקש השירות, וקיבל תמורתו צ'ק בנקאי שמספרו.... ע"ס 200,000 ש"ח, אותו העביר לנאשם 1.
7. נאשם 1 העביר את הצ'ק ע"ס 200,000 ש"ח כתשלום לרכישת דירתה של בתו, נויה בן אליעזר (להלן: "הדירה של נויה").

פריטת מט"ח בשווי 100,000 ש"ח

8. ביום 18.1.2011 או בסמוך לכך, פנה נאשם 1 לנאשם 6 וביקש ממנו להמיר סך נוסף של 100,000 ש"ח שהחזיק במזומן, לצ'קים בנקאיים.
9. נאשם 6 לקח מאחיו, יוסי יהודה, 2 צ'קים כמפורט להלן, ובתמורה העביר לו את כספי המזומן מנאשם 1:
 - א. צ'ק בנקאי מס'.... מחשבון מס'.... על שם יוסף יהודה בבנק מרכנתיל דיסקונט.
 - ב. צ'ק בנקאי מס'.... מחשבון מס'.... על שם יהודה אסתר בבנק דיסקונט.
10. נאשם 1 ביקש מנאשם 6 להמיר עבורו את הכספים כמתואר במטרה להסוות את אחזקתו בכספי מזומן בהיקפים גבוהים ובמטרה לגרום לזיהוי ודיווח לא נכון.
11. נאשם 1 העביר את הצ'קים ע"ס 100,000 ש"ח, כתשלומים לרכישת הדירה של נויה.

פריטת מט"ח בשווי 500,000 ש"ח

12. בסמוך ליום 5.4.2011 פנה נאשם 1 לנאשם 6 וביקש ממנו להמיר סך של 145,349 דולר שהחזיק במזומן, לשקלים.
13. נאשם 1 ביקש מנאשם 6 להזדהות כמבקש שירות ההמרה, במטרה לגרום לזיהוי ודיווח לא נכון.
14. ביום 5.4.2011 המיר נאשם 6 את הסך האמור בצ'יינג' אב מגדן בתל אביב, תוך שהזדהה כמבקש השירות, וקיבל בתמורה צ'ק בנקאי שמספרו.... ע"ס 500,000 ש"ח, אותו העביר לנאשם 1.
15. נאשם 1 העביר את הצ'ק ע"ס 500,000 ש"ח כתשלום לרכישת הדירה של נויה.
- במעשיו המתוארים לעיל גרמו נאשמים 1 ו-6 למסירת מידע כוזב ועשו פעולות ברכוש במטרה שלא יהיה דיווח לפי סעיף 3(ב) יחד עם סעיף 7 לחוק איסור הלבנת הון.**

ב. הוראות החיקוק על פיהן מואשמים הנאשמים

נאשם 1:

איסור הלבנת הון – עשיית פעולה ברכוש ומסירת מידע כוזב, במטרה שלא יהיה דיווח או כדי לגרום לדיווח בלתי נכון – 3 עבירות לפי סעיף 3(ב) יחד עם ס' 7 לחוק איסור הלבנת הון.

נאשם 6:

איסור הלבנת הון – עשיית פעולה ברכוש ומסירת מידע כוזב, במטרה שלא יהיה דיווח או כדי לגרום לדיווח בלתי נכון – 3 עבירות לפי סעיף 3(ב) יחד עם ס' 7 לחוק איסור הלבנת הון.

אישום רביעי - הצהרות הון כוזבות – מרמה והפרת אמונים

נאשם 1

א. העובדות

1. כמפורט בחלק הכללי, נאשם 1 כיהן בכל התקופה הרלוונטית לכתב האישום כחבר כנסת.
2. בהתאם לסעיף 13ב לחוק חסינות חברי הכנסת, זכויותיהם וחובותיהם, תשי"א-1951, חלה על נאשם 1 חובה להגיש הצהרת הון כפי שנקבע בכללי האתיקה לחברי הכנסת.

סעיף 15 בפרק ו' לכללי האתיקה לחברי הכנסת קובע:

א) תוך שישים ימים מיום היבחרו לכנסת, או מיום שהיה לחבר הכנסת, כל אימת שחל, לדעתו, שינוי משמעותי בתוכן הצהרתו, וכן תוך שישים ימים לאחר סיום כהונתו כחבר הכנסת, יגיש חבר הכנסת ליושב ראש הכנסת, על פי טופס שקבע יושב ראש הכנסת, הצהרה שבה הפרטים הבאים:

(1) ההון, הנכסים, הזכויות, ההתחייבויות והחובות שיש לחבר הכנסת ולבני משפחתו; בהצהרה יצוין סוג הנכסים וערכם בעת רכישתם;

(2) מקורות ההכנסה של חבר הכנסת ובני משפחתו וסכומי ההכנסה מכל מקור נוסף.

ב) חבר הכנסת אשר נבחר לתקופת כהונה רצופה נוספת, ואשר אינו חייב בהגשת הצהרת הון כאמור בסעיף קטן (א), יגיש ליושב ראש הכנסת, בתוך שישים ימים מיום היבחרו לתקופת כהונה נוספת, הצהרה שלפיה לא חל שינוי משמעותי בתוכן הצהרתו הקודמת.

3. נאשם 1, שהיה מודע לחובותיו כאמור לעיל, הגיש בתקופה הרלוונטית לאישום זה, את הצהרות ההון הבאות (להלן: "הצהרות ההון"):

א. **1.1.2012** - עדכון הצהרת ההון ליו"ר ועדת האתיקה של הכנסת. בעדכון ציין נאשם 1 כי העדכון הוא להצהרת הון מיום 31.12.10, על אף שהצהרת הון מתאריך זה לא הוגשה לכנסת.

ב. **26.2.2013** - הצהרת הון ליו"ר ועדת האתיקה של הכנסת.

4. נאשם 1 הציג מצג שווא בכך שבהצהרות ההון שהגיש לכנסת נמנע במתכוון מאזכור הון, נכסים התחייבויות וחובות שיש לו ולבני משפחתו ובכך שלא הצהיר על שינויים משמעותיים שחלו בהצהרות ההון שלו, כמפורט להלן:

א. רכישת נכס בכפר סבא

(1) כמפורט באישום השלישי, ביום 18.1.2011, יום לאחר שהתפטר מכהונתו כשר התמ"ת, נאשם 1 החזיק **56,980 דולר** וסך נוסף של **100,000 ש"ח** במזומן (סך כולל של **300,000 ש"ח**), אותו המיר לצ'קים.

(2) ביום 5.4.2011 נאשם 1 החזיק **145,349 דולר** במזומן (**500,000 ש"ח**), אותו המיר לצ'ק.

(3) בכספים אלה נאשם 1 רכש דירה לביתו נויה, ולא דיווח על כך.

- ב. רכישת נכס בנס ציונה
- 1) כמפורט באישום השני, נאשם 1 רכש את המגרש בנס ציונה ביום 12.7.2011 תמורת **1,550,000 ש"ח**, ובין התאריכים 21.8.2011 – 23.8.2011 קיבל נאשם 1 **260,000 ש"ח** מנאשם 3, ששימשו לרכישת הנכס.
 - 2) נאשם 1 לא דיווח על רכישת הנכס או על קבלת רבע מיליון ש"ח מנאשם 3 למימון הרכישה.
- ג. קבלת כספים ללא דיווח
- 1) כמפורט באישום הראשון, ביום 26.9.2011 נאשם 1 קיבל **400,000 דולר (1,490,000 ש"ח)** מנאשם 2.
 - 2) כמפורט באישום השני, ביום 22.1.2012 נאשם 1 קיבל **500,000 ש"ח** מנאשם 3.
- ד. הון לא מדווח
- 1) בחודש יוני 2012 החזיק נאשם 1 **350,000 דולר (1,340,500 ש"ח)** במזומן, אותם פרט עבורו נאשם 6 לשקלים.
 - 2) ביום 9.6.2014, שלושה ימים ממועד פתיחת החקירה, נמצאו בכספת של נאשם 1 בבנק דיסקונט ברח'... שמספרה... **575,000 דולר (1,990,075 ש"ח)**.
5. במעשיו המתוארים לעיל, נאשם 1 יצר מצג שווא כלפי יו"ר הכנסת, מסר דיווח כוזב והסתיר מידע שבנסיבות העניין היה מוטל עליו לגלותו, והכל בקשר עם מילוי תפקידו וכאשר היה בכך כדי להשפיע על שיקול דעתו של יו"ר הכנסת במילוי תפקידו.
6. בכל אחד מהמעשים המפורטים לעיל בנפרד, ובמכלול התנהגותו כמפורט באישום זה, פגע נאשם 1 פגיעה מהותית וקשה בתקינות פעולותיו של המנהל, בטוהר המידות של עובדי הציבור ובאמון הציבור בעובדי הציבור ומשרתיו. הפן המחמיר במעשיו של נאשם 1 טמון ברום תפקידו של נאשם 1; בסכומי הכסף הגבוהים שהסתיר; בניצול האמון שניתן בו ובשל חשיבותה של ההצהרה שנועדה לאפשר קיום בקרה על חברי הכנסת נבחרי הציבור, שלא יפעלו בניגוד עניינים אלא תוך שמירה על טוהר מידות ועל מנהל תקין.
7. במעשיו המתוארים לעיל נאשם 1, עובד הציבור, עשה במילוי תפקידו מעשה מרמה והפרת אמונים הפוגע בציבור.

ב. הוראות החיקוק על פיהן מואשם הנאשם

מרמה והפרת אמונים – עבירה לפי סעיף 284 לחוק העונשין.

אישום חמישי – עבירות מס

נאשם 1

א. העובדות

1. בכל אחת משנות המס 2011 - 2013, נאשם 1 היה חייב בהגשת דו"ח שנתי על הכנסותיו בהתאם להוראות סעיף 131 לפקודת מס הכנסה (נוסח חדש) התשכ"א-1961 (להלן: "הפקודה"), אך לא עשה כן.
2. ביום 2.8.2011 קיבל נאשם 1 פטור לפי סעיף 9(5) לפקודה, בגין נכות מלאה. הפטור חל רטרואקטיבית החל מיום 1.1.2004 (להלן: "הפטור").
3. ביום 4.8.2011 הגיש נאשם 1 דו"חות לשנים 2005 - 2010, וזאת על מנת לקבל מרשות המסים החזרי מס בגין הפטור.
4. ביום 8.9.2011 השיבה רשות המסים לנאשם 1 תשלומי מס בסך 1,807,356 ש"ח, עבור השנים 2005 - 2010, בגין הפטור.

העלמת הכנסות מכספי שוחד

5. כמפורט באישומים הראשון והשני ובטבלה המסכמת להלן, בשנות המס 2011 - 2012, נוסף להכנסותיו ממשכורות וגמלאות צמחה לנאשם 1 הכנסה מכספי שוחד.
6. ההכנסה שצמחה לנאשם 1 בכל אחת משנות המס 2011 - 2012, הייתה הכנסה חייבת במס לפי סעיף 1(2) או 2(10) לפקודה, עליה נאשם 1 לא דיווח.

העלמת הכנסות ממקור בלתי ידוע - גידול הון בלתי מוסבר

7. כמפורט בטבלה המסכמת להלן, בשנות המס 2011 - 2013 צמחו לנאשם 1 הכנסות נוספות החייבות במס, הנובעות מניצול מעמדו כעובד ציבור בכיר, ממקור או מעסק או מכל רווח או השתכרות ממקור אחר שאינו ידוע למאשימה.
 - א. כמפורט באישום השלישי, ביום 18.1.2011, נאשם 1 החזיק כסף מזומן בסך כולל של **300,000 ש"ח**, אותו המיר לצ'קים.
 - ב. כמפורט באישום השלישי, ביום 5.4.2011 נאשם 1 החזיק כסף מזומן בסך **500,000 ש"ח**, אותו המיר לצ'ק.
 - ג. כמפורט באישום הרביעי, ביום 17.6.2012 נאשם 1 החזיק כסף מזומן בסך **1,340,500 ש"ח**, אותו המיר לצ'ק.
 - ד. כמפורט באישום הרביעי, ביום 9.6.2014 נתפסו בכספתו של נאשם 1 שמספרה.... בבנק דיסקונט ברח'... בירושלים, 575,000 דולר, שהם **1,990,075 ש"ח**.
8. בכל אחת משנות המס 2011 - 2013, נאשם 1 היה חייב להודיע לפקיד השומה על מקורות ההכנסה או עיסוקיו הנוספים.
9. נאשם 1 נקט במרמה ערמה ותחבולה בכך ששמר את הכספים שמקורם בהכנסות שמקורן אינו

ידוע במזומן ובכספת שהחזיק בסניף בנק דיסקונט בירושלים, וכן בכספת פרטית בביתו.

אי הגשת דו"חות לאחר קבלת הפטור

10. בכל אחת משנות המס 2011 - 2013 עלה גובה הכנסותיו של נאשם 1 על גובה הפטור מהגשת דו"ח על פי סעיף 134א לפקודה וכן על גובה הפטור לנכה בגין נכות מלאה לפי סעיף 9(5) לפקודה, ולכן גם בשנים אלה נאשם 1 היה חייב בהגשת דו"ח שנתי על הכנסותיו כאמור בסעיף 1 לעיל, אך לא עשה כן.

טבלה מסכמת

<u>2013</u>	<u>2012</u>	<u>2011</u>	<u>מקור ההכנסה</u>
583,468	541,197	448,554	הכנסה ממשכורות
416,491	674,212	332,989	הכנסה מגמלאות
	500,000	1,750,000	הכנסה מכספי שוחד
1,990,075	1,340,500	800,000	הכנסה ממקור בלתי ידוע
<u>2,990,034</u>	<u>3,055,909</u>	<u>3,331,543</u>	סה"כ בש"ח

במעשיו המתוארים לעיל:

11. במעשיו המתוארים לעיל עשה נאשם 1 שימוש במרמה ערמה ותחבולה, במזיד ובכוונה להתחמק ממס.

12. נאשם 1 פעל כאמור תוך התנהלות שיטתית ומתוכננת ומתוך כוונה להפיק רווח כלכלי. בכך הסב נאשם 1 נזק לקופה הציבורית בסכומים המפורטים בכתב אישום זה.

ב. הוראות החיקוק על פיהן מואשם הנאשם

שימוש במרמה ערמה ותחבולה במזיד ובכוונה להתחמק ממס – 3 עבירות לפי סעיף 220(5) לפקודה.

הודעה לבית המשפט הנכבד

בהתאם להוראות סעיף 15א(א)(1) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982, מתכבדת המאשימה להודיע כי קיימת אפשרות שתבקש מבית המשפט הנכבד להטיל על הנאשמים עונש מאסר בפועל אם יורשעו.

הודעה לנאשמים

הנאשמים יכולים לבקש שימונה להם סגור ציבורי אם מתקיים בהם אחד התנאים לזכאות נאשם לייצוג המנויים בסעיף 18א(א) לחוק הסניגוריה הציבורית, התשנ"ו-1995.

סוזנה שור, עו"ד
עוזרת ראשית לפרקליטת מחוז תל אביב
(מיסוי וכלכלה)

שרון כהנא, עו"ד
ראש תחום בפרקליטות מחוז תל אביב
(מיסוי וכלכלה)

תל אביב, יום רביעי כ' כסלו תשע"ו, 02 דצמבר 2015

מס' תיק משטרה (פל"א) : 244593/2014

מס' תיק פרקליטות : 12/2015

בקשה לחילוט

בית המשפט הנכבד יתבקש לעשות שימוש בסמכותו לפי סעיף 21 לחוק איסור הלבנת הון וסעיף 297 לחוק העונשין ולהורות על חילוט הנכסים המפורטים **בנספח א** המהווה חלק בלתי נפרד מכתב האישום.

ליאת בן ארי שווקי
פרקליטת מחוז תל אביב
(מיסוי וכלכלה)

נספח א – רכוש לחילוט

רכוש בשליטת נאשם 1:

1. בית מגורים ברח'.... ביפו גוש... חלקה...., תפוסה מיום 8.7.14
2. 575,000 דולר שנתפסו בכספת הנאשם ביום 9.6.14, מוחזקים בכספת בנק ישראל

עדי התביעה

מס' עד	שם עד	רח'	עיר
.1	צחי חבקין	משטרת ישראל – להב 433	
.2	אורן שלו		
.3	אירית פרץ		
.4	איתי רמות		
.5	חי ביטון		

	גיל לוי	.6
	אריאל פרידמן	.7
	גיא חאזה	.8
	דני יופה	.9
	אלחנדרו פיאנקו	.10
	יוסי חנן	.11
	לירן וקסברגר	.12
	מאיר ארנפלד	.13
	עידן מאונד	.14
	אושרה אבירם	.15
	קובי פורלייטר	.16
	רותם שפירא	.17
	שי שטח	.18
	קציני סיגינט מודיעין	.19
רשות המסים, פקיד שומה חקירות תל אביב	רון חכם	.20
	שרון ברגר	.21
	פקיד שומה רחובות	.22
	פקיד שומה אשקלון	.23
	נציג משרד מיסוי מקרקעין	.24
	נציג רשם החברות/ רשות התאגידים	.25
	נציג בנק דיסקונט, איגוד, הבינלאומי, פועלים, מזרחי, מרכנתיל	.26
	נציג בנק אוף אמריקה ארה"ב	.27

		נציג משרד מבקר המדינה	.28
		נציג משרד הפנים	.29
כנסת ישראל		אייל ינון	.30
		תמי בר	.31
		דן מרזוק	.32
		בנימין שיינין	.33
		סמי ברינדר	.34
		מירי גיגי	.35
		סמי ברינדר	.36
		בנימין שיינין	.37
		עירית בן אליעזר	.38
		יעקב מימרון	.39
		לירון מזרחי אונגר	.40
		דוד ביטון	.41
		אורי דניאל	.42
		בני ברטל	.43
		דניאל ווקנין	.44
		משה יחזקאל	.45
		יעקב אמסלם	.46
		מנשה אלשוילי	.47
		אהרון יאיר	.48
		אירמה אסקארוב	.49
		אסתר לוי	.50

		סימון ג'אדג'	.51
		שרון פרץ	.52
		יוסף יהודה	.53
		שירלי בן אליעזר	.54
		אליס נורי	.55
		יחזקאל נורי	.56
		אילן ביקובסקי	.57
		אלדד יניב	.58
		יגאל אנקורי	.59
		בר אדלכאום	.60
		נח ליפשיץ	.61
		רחל בטאט	.62
		יצחק דוב רוט	.63
		רחל חורב	.64
		רחל גולן	.65
		גדעון מורד	.66
		אורה בנגלסדורף	.67
		אורנה חגיבי	.68
		אלי גולן	.69
		יהודה צדיק	.70
		ישעיה שי אופיר	.71
		יעקב נחמה	.72
		דניאל רושין	.73

		שמעון מזור מוזגרשולי	.74
		מנחם נויביץ	.75
		יוסף ג'אנס	.76
		אדווה דרור	.77
		רפי צ'יקו	.78
		שבתאי מיכאלי	.79
		אבי הוניגשטיין	.80
		שלמה אזרזר יוסף	.81
		ערן רון	.82
		בנימין אריאל זומר	.83
		יוסף מצה	.84
		אלי קמיר	.85
		משה דוידוביץ	.86
		חיים ליבוביץ	.87
		שמעון כהן	.88
		אבלין אוחנה	.89
		אהובה אלמוגי	.90
		מחמוד ח'ליל	.91
		דיאב לוטפי	.92
		איציק אמסלם	.93
		יעוז איסקין	.94
		דוד לוי	.95
		חיים שיף	.96

		חיים יחזקאל	.97
		אלי שיקלי	.98
		אסתר קשארן	.99
		סשה אלכסנדר משקביץ	.100
		טימור בן יהודה	.101
		מרדכי ששון	.102
		דניאל דניאלי דן	.103
		מרדכי דה לה פואנטה	.104
		בנימין זאב אבן צור	.105
		שרון קדמי	.106
		אוהד כהן	.107
		ג'רבי אורית	.108